

Sygn. akt II CSK 329/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa B. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji z siedzibą w B.

przeciwko B.S.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 grudnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 2 grudnia 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 10800 (dziesięć tysięcy osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwany wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się wyłącznie na oczywistą zasadność skargi. Po pierwsze, ma to wynikać z tego, że wskutek zawartej umowy nie doszło do pokrzywdzenia wierzyciela - dłużnik nie stał się niewypłacalny ani niewypłacalny w większym stopniu. W ocenie skarżącego wynika to z faktu, że nieruchomość, w której prawie własności udział był przedmiotem darowizny, była obciążona hipotekami ponad jej wartość, zatem nie miała wartości egzekucyjnej - nieuprzywilejowany wierzyciel nie mógłby się z niej zaspokoić. Argument ten nie jest trafny. Nieistotny jest stan nieruchomości z chwili występowania ze skargą pauliańską, bo chodzi o pokrzywdzenie wierzyciela w chwili zawierania kwestionowanej umowy - nie mają zatem znaczenia z tej perspektywy ustanowione później na nieruchomości hipoteki, a z dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych wynika, że w chwili darowizny wartość nieruchomości nie tylko była wyższa od wartości zadłużenia zabezpieczonego ustanowionymi na niej hipotekami, co również od wartości samych hipotek - wyższa była nawet wartość udziału 1/2 w nieruchomości. Po drugie, kwestia ustaleń faktycznych i oceny dowodów jest wyłączona z kontroli kasacyjnej, a więc zarzuty w tym zakresie nie mogą być podstawami skargi kasacyjnej, a tym bardziej nie mogą świadczyć o oczywistej zasadności skargi.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.